

Kevésnek bizonyul...

Köszöntés: „Isten szereteteinek, elhívott szentjeinek: Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól (Róm 1, 6).”

Gyülekező ének: 491. dicséret: „A nap immár felvirradván...”

Fennálló ének: 25. zsoltár:2. verse: „Utaid, Uram, mutasd meg...”

Fő ének: 465. dicséret: „Szelíd szemed, Úr Jézus...”

Előfohász: Jézus mondja: „Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem a törvényt vagy a próféták tanítását. Nem azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem, hanem hogy betöltssem azokat. Mert bizony mondom nektek, hogy amíg az ég és a föld el nem múlik, egy ióta vagy egy vessző sem vész el a törvényből, míg az egész be nem teljesedik. Tehát ha valaki a legkisebb parancsolatok közül akár csak egyet is eltöröl, és úgy tanítja az embereket, az a legkisebb lesz a mennyek országában; ha pedig valaki ezeket megtartja és tanítja, nagy lesz az a mennyek országában (Mt 5, 17-19).” Ámen.

Lekció: Lukács evangéliuma 11. rész 37-54. versei:

„Amikor ezekről beszélt, egy farizeus arra kérte őt, hogy ebédeljen nála. Jézus bement, és asztalhoz telepedett. A farizeus pedig elcsodálkozott, amikor látta, hogy ebéd előtt nem mosdott meg. Az Úr azonban ezt mondta neki: Ti farizeusok a pohár és a tál külsejét megtisztítjátok, de belül telve vagytok rablásvággyal és gonosszággal. Esztelenek! Aki megalkotta a külsőt, nem az alkotta-e meg a belsőt is? Azt adjátok oda alamizsnául, ami belül van, és minden tiszta lesz nektek. De jaj nektek, farizeusok, mert tizedet adtok a mentából, a kaporból és minden veteményből, de elhanyagoljátok az igazságos ítéletet és az Isten szeretetét, pedig ezeket kellene cselekedni és amazokat sem elhanyagolni! Jaj nektek, farizeusok, mert szeretitek a főhelyet a zsinagógában és a köszöntéseket a tereken! Jaj nektek, mert olyanok vagytok, mint a jeltelen sírok: az emberek mit sem sejtve járnak felettük! Ekkor megszólalt egy törvénytudó, és ezt mondta neki: Mester, amikor ezt mondod, minket is megsértesz. De ő így válaszolt: Jaj nektek is, törvénytudók, mert megterhelitek az embereket elhordozhatatlan terhekkkel, de magatok egyetlen ujjal sem érintitek azokat! Jaj nektek, mert síremlékeket építetek a prófétáknak, pedig atyáitok ölték meg őket! Tehát egyetértetek atyáitok tetteivel, és helyeslitek azokat, hiszen azok megölték őket, ti pedig síremlékeiket építitek. Ezért mondta az Isten bölcsessége is: Küldök hozzájuk prófétákat és apostolokat, és közülük némelyeket megölnék, másokat pedig üldöznek, hogy számot adjon ez a nemzedék minden próféta véérért, amelyet kiontottak a világ kezdete óta, Ábel vérétől Zekarjá véréig, akit az

áldozati oltár és a templom között öltek meg. Bizony mondom nektek, számot kell adnia ennek a nemzedéknek. Jaj nektek, törvénytudók, mert elvettétek az ismeret kulcsát: ti nem mentek be, és azokat is megakadályoztátok, akik be akarnak menni! Amikor kiment onnan, az írástudók és a farizeusok hevesen támadni és mindenféléről faggatni kezdték őt, és csak azt lesték, hogy beszédében valamin rajtakaphassák."

Előima

Urunk, köszönjük Neked, hogy ma is nyílegyenest rákérdezel hitünk cselekedeteire. Te nem kertelsz, Te nem kerülgeted az életet, mint a macska a forró kását, hanem igen is emészthetővé teszed azt, ami elhordozhatatlan és elviselhetetlen. Köszönjük, hogy ma is tiszta vizet öntesz poharunkba. Teszed ezt olyan figyelemmel és őszinteséggel, mint ahogyan Atyád szólt Ézsaiás próféta által. Megvalljuk, annyi minden ráncragadt, kezünkhöz tapadt az elmúlt héten is. Neki veselkedtünk az igeolvasásnak, jól indítottuk a reggelt, imádkoztunk, de mégis azt vettük észre, hogy mi nem változunk, és nem változtatunk semmin. Írástudók voltunk a munkahelyünkön és farizeusok a családjainkban. Régiek vagyunk Istenünk, és most Hozzád jövünk, hogy újíts meg bennünket. Add elénk a lelki kenyeret, hogy ebben a csöndben megtaláljon bennünket az életre hívó üzenet: az örömhír. Hadd legyenek Szentlelked által ezek a kegyelem Igéi, amelyek nem támaszkodnak az önös énmire, hanem egyedül Te Rád. Vizsgálj meg bennünket, Krisztus Urunk és lásd meg, hogy mi az, ami nem helyénvaló. Szelíd szemed, Úr Jézus, kérünk, ítéljen el, hogy porba hulljunk, elessünk, hogy egyedül Benned meglegyünk a hűség és az igazság drága kincseit, amelyekből nemcsak erőt meríthetünk, hanem teljesen Rád bízhatjuk magunkat, mert mi mindig csak azt várjuk, hogy újból kegyelmesen ránk tekintesz. Kérünk, építs, Megváltónk, Szabadítónk, hogy a Veled való találkozás életre szóló esemény legyen ma is. A Benned megjelent irgalomért, fogadd el buzgó imádságunkat. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 497. dicséret: 6. verse: „Kegyelmeddel tartóztasd meg...”

Textus: Ézsaiás próféta könyve 29. rész 13-14. versei:

„Így szól az Úr: Mivel ez a nép csak százával közeledik hozzám, és ajkával dicsőít engem, de szíve távol van tőlem, istenfélelme pedig csupán betanult emberi parancsolat, azért én úgy bánok majd ezzel a néppel, hogy csodálkozni fog, igen csodálkozni: vége lesz a bölcsek bölcsességének, az értelmesek értelme is kevésnek bizonyul."

Jézust Ünneplő, élő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

„Függöny fel!” és „Függöny le!” Lássuk hát közösen az elénk adott Lukácsi előadást. Jézus a vendég. Betért egy farizeus házába, de vajon mit enged meg

magának vendégként? A farizeus meg se szólalt, annál inkább Jézus. A farizeus csak gondolkodik, és elvárásai vannak Jézus személyével kapcsolatban. Igenis, tartsa be az előírásokat! Igenis, mosakodjon meg, ha a házában asztalhoz ül. Megtisztított kézzel, lábbal, szívvel és szájjal foglaljon helyet az én asztalomnál. Jézus azonban mindennek a közepébe vág. Elég a gondolkodásból. Monológja nyílt és zengő harsonával belekiállt a közösségbe. Nem a nagy tömeg előtt teszi ezt, nem sérteget, hanem maguk között hangzik az ítélet. A diszkréció asztala ez, ahol Jézus kitalál. Ő szervíroz, mert Benne minden készen van. Jézus már az elején nagyot alkotott. Bement és asztalhoz telepedett. Mindent mellőz, ami farizeusi. Nincs szívélyes kétszínű üdvözlés, hanem azonnal helyet foglal. „Mert amit kívül mutatok, ugyanaz van itt benn. Ennyi elég. Nem bújok többé buta álarc mögé. Nem érdekel hányan vettek jegyet, nem lesz több előadás.” (Pintér Béla) Az asztalközösség befogadó élettér, nem színielőadás. Kezdetben a csúnya, rút és kapzsi életmód van terítéken, majd a balga és esztelen hozzáállás az élet dolgaihoz, amelyek Istennel kapcsolatosak, mert a mindennapi cselekedetből leszűrhető az élet. Nincs kard ki kard, nincs háború, nincs pajzs, de felelősségre vonás igen. Elvakult vagy, mint Saul. Olyan büszke vagy, mint Jónás. Olyan beképzelt vagy, mint a testvéreit beáruló cifra ruhás József. Ajkad rendben van, de a szíved egyáltalán nincs. Pontosan megtartani, nem vallani szégyent senki előtt, figyelni, körbe nézni, de Aki a te életed Láthatatlan Útitársa, Aki titkon van és néz, Őt nem kell számításba venni. Az emberi tökéletesség leterheltség. Minden, ami én vagyok, az megterhel, és ezzel emészttem fel környezetem is. Minden, ami Krisztus, az megszabadító. Felszabadító élmény, hogy hallom, nekem is van számtalan sok hibám. Jézus belekiálltja a világba, a legnagyobb vádat: EMBERGYILKOSOK! Drága Testvérem! Ma te is közeledsz Istenhez, ma itt vagy, vágysz az Úr után, de valahogy az Úr Jézusnak Te magad hiányzol igazán. Mindened itt van, tested, lelked, elméd, szíved, ajkad, de tudod, hogy nem teljesen vagy jelen. Nézel, de nem látsz. Énekelsz, de nem jön ki hang a torkodon.

Imádkozol, de félszívvel. Halló, Jézus felráz téged: „Próbáld meg szívből és ne színből.” Benne vagy? Vele vagy? Őt látod? Mindaz, ami vagy betanult emberi parancsolat? Rendben van a pohár és a tál, de belül más vágy izzik? Az élet lehelete halt ki belőlük ma élő keresztyénekből. Szívünk legmélyén farizeusi állaspontokat képviselünk. Az élő lélek vészett el, amit Isten maga lehelt belénk. Írástudók lettünk, akiket minden érint, amit Jézus mond, de a szívig nem jut el, mert ott a gát, az akadály, én magam, az én emberi parancsolatom. Ettől eddig. Minden mögött én vagyok. A külsőnk és a belsőnk Istene egy és ugyanaz. Nincs semmi új a nap alatt a kezdetektől fogva. Isten nem változott, szeret, ölel, bátorít, vezet világos utakon, tanácsol, botjával vigasztal, de mi meg- és elfordultunk TŐLE. Amit mondtak több száz évvel ezelőtt a próféták, akik vérükkel írták az üzenetet a nép szívének hústáblájára Ábeltől Zakariásig, ugyanazt üzeni Jézus is. Aprópénzre váltja az emberi cselekedetet, a kulcsínyt. Az, amit mások látnak, kitűnő, de közben az Úr szeretete és az igazságos ítélete elvész. Ami a hálaáldozati oltárról legdrágább fűszerként illatozik: menta és kapor, az igen, közben belül minden velőjéig romlott. Igen itt vagyok, jó Uram. Igen, rendben van minden az oltáron, de én nem elégek, hanem kiégek. SOLI DEO GLORIA: „Szívemet égőáldozatul az Úrnak felajánlom.” Emellett minden be legyen fizetve, megadjuk, minden, ami él és mozog, itt van, Isten válogathat, és közben a fontosabb, az értékesebb eltűnik. „Teljes szíveddel, teljes lelkeddel, teljes elmédvel, teljes erőddel”, azt már nem. A főhelyek megmaradtak, de a Fő hely üresen maradt. A köszönések élénke, de az apostoli köszöntés már olyan megszokott: „Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és az Úr Jézus Krisztustól.” Kegyelem? Békesség? Istentől, a mi Atyánktól? Az Úr Jézus Krisztustól? Ézsaiás népe már erre az életigényre nem tud válaszolni. Épp ezért szól az Úr! Igen, csodálkozni fogtok. Kétszer ismétli meg a próféta a csodálkozás szavát. Isten bölcsessége újabb vért kíván, de most már egyszülött Fiaét, mert kevésnek bizonyult a mi bölcsességünk. Az Úr szólt, Igéje szól, Igéje hív, Ő

kimondta, kilehelve lelkét ott a legvéresebb és legteljesebb áldozatot bemutatva: „*Elvégeztetett (Jn 19,30).*” Sírja fénylik a meszelt sírok felett. Ő életre kelt minden esztelent. Közel hoz a távolból mindenkit. Ő beemel oda, ahonnan kiestél. Élete mások gyógyulása. Halála mások élete. Feltámadása mások reménysége. Benne vetett hit áldás, mert az Úrnál minden kevésnek bizonyul, amiből kimarad a szeretet. Az ismeret kulcsa a pogányok hitvallása: „*Bizony, ez az ember Isten Fia volt (Lk 23,39).*” Jézus a szívemre beszél, hogy meglássam az Úr szeretetét. A fájdalmas, a véres és a megterhelt keresztdiadalt olyan könnyű félredobni, eltenni láb alól, csak hogy én folytatni tudjam begyakorolt szokásaimat. De ha megmarad a szeretet, a menta-, a kaportized is kedvesillatú áldozat lesz a mi Szabadítónk előtt. De ha megmarad a szeretet, a belső vágyak eltűnnek, mert megtapasztalod, elég neked az Ő kegyelme. De ha megmarad a szeretet, a rablás megszűnik, mert a Szétdobáló helyett Jézus mindent visszaad. De ha megmarad a szeretet, a fő helyen Ő uralkodik. De ha megmarad a szeretet, átalakul minden köszönés, megelőzve a másikat a tiszteletadásban Isten áldásával és Krisztus békéjével. Ma Isten közeledik hozzád, szüntelenül jön, eljött Fiában, asztalhoz telepedett, tanítványává választott, felélesztett, tagadóból hitvallóvá formált, Saulból Pállá, Simonból Péterré, elvesztetből megtalálttá, kegyetlenből kegyelembe fogadottá tett, hogy élj. Hallod-e Jézus hívását? Ő, Aki ma kitálalt és mindent a helyére akar tenni, szól. Jézus nem kirakót játszik, hanem életeket ment. Jézus nem beszél, hanem megtérésre hív. Jézus nem kritizál, hanem megvált. Jézus nem keménykedik, hanem az egy szükséges dologra figyelmeztet. Egyszerűen szól, hogy minden kevésnek bizonyul, ami egyedül te vagy és én vagyok. Ne háborogj szaván, ne térj ki Előle, ne akard szóval megfogni Őt, csellel elnémítani, hanem ébredj szavát hallva, hegyezd a füled, ess te az Ő hálójába, hogy szője be az Ő hűsége egész életed. Borulj le a keresztt alatt, drága testvérem, ahol minden birodalom összeér, a tiéd is és áldjad Őt, mint szíved Urát. Az Ő győzelme a te békéd. Az Ő diadala a te életed. Ő a felelet minden kérdésedre. Ő a pont

mindenen mondatod után. Ő a folytatás minden életszakasz után. Ő a legyőzhetetlen és mindezt a te javadra, helyetted és miattad, benned, hogy ne gyilkold önmagad, hanem szeresd Uradat és felebarátodat. Hadd pusztítson el Ő kemény beszédével, hadd dőljön le a fal Átala, hogy meghald Atyád az ajak kevés, a szív állapota mérvadó. Ámen.

Utóima:

„Most pedig, Izráel, mit kíván tőled Istened, az Úr? Csak azt, hogy Istenedet, az Urat féld, járj mindenben az ő útjain, szeresd őt, és szolgálj az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből, s hogy tartsd meg az Úr parancsolatait és rendelkezéseit, amelyeket ma parancsolok neked a te javadra (VMóz 10,12-13)!”

„aki pedig megtartja az ő igéjét, abban igazán teljessé lett az Isten szeretete. Ebből tudjuk meg, hogy őbenne vagyunk (Ijn 2,5).”

„Egyébként pedig, testvéreim, ami igaz, ami tisztességes, ami igazságos, ami tiszta, ami szeretetre méltó, ami jó hírű, ha valami nemes és dicséretes, azt vegyétek figyelembe! Amit tanultatok és átvettetek, hallottatok és láttatok is tőlem, azt tegyétek, és veletek lesz a békesség Istene (Fil 4,8-9).”

„Ugyanúgy, ti, ifjabbak, engedelmeskedjete az idősebbeknek, egymás iránt pedig valamennyien legyetek alázatosak, mert Isten a gőgösöknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad (IPt 5,5).”

„A tökéletesek között azonban mi is bölcsességet szólunk, de nem e világnak, sem e világ mulandó fejedelmeinek bölcsességét, hanem Isten titkos bölcsességét szóljuk, azt az elrejtett bölcsességet, amelyet Isten öröktől fogva elrendelt a mi dicsőségünkre (IKor 2,6-7).”

„Utasításaid értelmessé tettek, ezért gyűlölök minden hamis ösvényt. Lábam előtt mécses a te igéd, ösvényem világossága. Esküszöm és fogadom, hogy megtartom igazságos döntéseidet (Zsolt 119,104-106).” **Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...**

Adakozás: „Adjatok, és adatik nektek...(Lk 6,38).”

Áldás: „Boldogok, akik megfogadják intelmeit, teljes szívvel keresik őt, nem követtek el álnokságot, hanem az ő útjain jártak (Zsolt 119,2-3).” Ámen.

Záró ének: 233. dicséret: 2-5. versei: „Kik a Krisztust háborgatni ...”